

Szatmár, septemb. 9. 847.

Bájdús Zsoltón!

Igazság szerint még csak augusztus 29-én volna, de miután rám parancsolta, hogy septemb. 9-én írjak, tehát ezt a dátumot nyomintottam föl oda az esküszóra... már meg-
bocsáss, a Terus átírja meg, hogy a rendelt időnél előbb
találod írnyá, mint Tokay monija. De én nem tud meg nem
bocsátok azért, hogy nem te írtad leveled borítékára a
crimét. Affronyirás... fekete pecsét... no dezzus levelettel,
ez az ember az ördög elvitte! ezt megkarart a vers..
csinálásban, meghalt. Így gondoltam, s remélni bon-
tottam föl leveledet. Másról ilyen bolondot ne tégy,
mert én nem igen szótlan megijedni, de ha megijedek,
szörnyűt ijedel. Ha meghalsz, akkor ismét fekete pecsét,
de legalább a crimét még akkor is te írtad.

Sompiát pedig hejjába mentegédes, mert ha én magam
is nem tudtam öt menteni, bizony senki más nem lep-
ni képes. Mindenesetre parembor. Ha Vahothor hore-
nabb időre kötelezte magát, megmondhatta volna "ez
necem, a helyett hogy oda ígértem az Elétrégerhez
nagy gyávan vagy nagy rétkinnem. Eh!

Azavada köteletem elhíszem, hogy silányat
aról a verset, melyet írtál, hanem azért csak írt
te ötöt, kedves ösém, is kúrt el necem, mert két or-
tóból lát. Nem eselhetet bölseség nélkül, ha afféle bal-
ladarat írt, mert arómat nem csak fürtében ha-
nem plane teljes hiányában vagyunk. Már én rég
megpróbáltam volna, de tudj' ifjú, nem igen értem
horei tehetségét magamban. Goldi efféjét, ha a lelt
ringyügd is bele, elírsküld. October 10-én, arórára
majd megírom, hova kúrt. En megírtam Szécsi Máriát..
el ne ájúlj ijedtedben, nem pályáról vele; az Elétréger.
be vagy a képet lönyvébe adom.

Költőre az utolsó posta Nagy-Bánya. Legközelebbi
leveledet már oda rarándoltatja. Septemb. 9-én grán-
este öt lelkünk, s ha tölted jön a levél, ne busulj,
hárfaságom első napján is elolvasom. Aras hírad
arar nem, ezt nem minden emberrel tessék.

Goldit most olvasom hatódför. Garagyan nyp..
monie férőmü. Még vagy hatvan elolvasom az idén,
hogy silányágát minél jobban fölfogjam.

Tennap voltam ismét Duliskámmal. Kelenként egy..
ket megyet ki horei, s később kapok tőle levelet. Miklyen
levelek!... Az utolsó ezzel végzte: „Rabszolgád vagyok,
mert szeretlek; királynéd vagyok, mert szeretlek. Ugy hore..
lok nered, így felöltöttem magamhoz. Mind. két helyet
boldogítóbb, mint világot fölött uralkodhatni, mint
iffennek lehetni!”

Arra pedig veszett kutya módra számított, hogy Pesten mi-
néltelebb vendégem leszek. Szegény legyen voltam eddig is, er-
sén, második magammal, még szegényebb leszek, de valahogy
csak elférünk majd, ha szobulunk is, ha minyárt hárman
férünk is egy ágyba, s hárman eszünk is két tányértől.
És ha háromunkat kevés lesz az étel, én majd azt mondom,
hogy nem éhesem vagy hogy beteges vagyok, s ki jól tartó.
Denique ne aggódjál egy garas árát se.

Uancem inkább biborba bárszobba öltöztettek, hogy sem még
többet irjál. Elég tőlem ennyi, "elég, talán sok is" mint Va-
nos látni monja egy költeményében igen költőileg. Tehát
agyba-főbe öltetve és szobolva bemutatni egy szál, van
gyor akue maradok (jelenleg igen vihető tölle) barátod

Petőfilán

ND. Itta volt, hogy sept. 8-án elhívták. Lendomben arra kértém, hogy sept. 9-énél
irjon nekem. Innen a tripa a levél kezdetén.
Megelőző levelim oxímér voltul s balticret iram volt fel: erre is van itt
vonalas, s a címbe is is utasítva. —

Tekintetes Aranj János urnak
barátságos tisztelettel

Nagy-Váradi

6
Nagy-Szalontán